

ningen med Christendamen, att
alla dessa Profianer meda lye
villkor och Hebras gnen med den
för stort Mönt, och Herrligt det anse
Christen för lågt och nedrigt, och vänt om:
all hvad en Christen anser för stort
Mönt och Herrligt, det anse af verlden
för lågt och nedrigt.

1-0 22. Det är afbudsone visadt, kvarsitt
En Christen, Egoism och Egenmytla betta,
När Medla vi, Körteligen Nämna, kvarsitt
En Christen, Egenmytla betta. Han bryr
Baras sig förth och framth till en försök
att blifva Avels inför varden att blifva
frädd, föraktad och hatad, för Christen
Dernäst bryr Baras sig en Christen, äre-
geriskhet Avels; att han vill vinna Manty
Nöjan: Han vill blifva kvarsitt och
det "Köningsliga F. Retterkapet" i Chri-
sti kyrka och för anledning.

1023. För vinnande af detta Endurnäl
måtte han fört belåda af sig All Manni:
han måtte blifva "En Kristen Knekt" som
skället biter och jaggar gammelmännan
alldeles förfärligt. Detta "Knektall"
han verlden honom ike tala. Mer tyg
honom blis Alldeles rasande af "gatna
händars bett". "Marja Däpne blis därför
olag af Gud och Gitt Samvete, att
brända opp Säckens hunder befrande
uti "Geenna", eller atningstare

Annöda den verfliga magten, att
sätta sina "Christus handar i band", att ike
smittan för utbreda sig.
1024. Men att hvad verlden, anser
för stort, mönt och hemligt det anser
af en Christen med föräkt. I som verflig
magt ära, rikedom, frihet m.m. och
allt hvad verlden beundrar, i som "Smilla
Talanger, Vetenskap, Konst, Sapperhet
m.m. Det anser af en Christen med litgiltig
het, om dessa heliga förminne. En förminne
de med en som och lifvande Christen äro.
Ty det är ike smillet, Talanger och Konst,
Vetenskapen och Konsten, som betänke
människans värde inför Gud. De äro
någonting, som människor kan göra till
men Samvetsqual, Hjerteangst och
Försoning. Det är Någonting som män-
niskan ike kan göra till.

1025. Lika som gallan är quintesfensen af det Svarta blodet. På är äfven vreden quintesfensen af Erysimen. Till följe af Kånflaas, vitesens börd, hvilket bekräftar af Fylogislogiska observationer, kan man anse gallan på den vreden organ. När människan blir ond utgjutur sig en större portion galla, hvilken inmängas i blodet och förorsakar först en obekämplig reining, och sedan en förfäppning i nervsystemet: deraf tillfallet. Man har mången galla i det blod; nästa